

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4055/2019
15.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Марија Јоксовић, адвокат из ..., против тужене „ББ“ АД из ..., коју заступа пуномоћник др Немања Алексић, адвокат из ..., ради утврђења и исплате, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 311/19 до 03.06.2019. године, у седници већа одржаној 15.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 311/19 до 03.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 311/19 до 03.06.2019. године,.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П број 456/18 од 27.11.2018. године, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и утврђено да је ништава уговорна одредба члана 8. тачка 1. Уговора о динарском кредиту са девизном клаузулом за куповину стамбеног објекта осигураном код Националне корпорације за осигурање стамбених кредита број ... од 13.01.2015. године, што је тужена дужна трпети и признати и обавезана је тужена да тужиоцу исплати износ од 139,50 евра, са законском затезном каматом почев од 17.09.2018. године па до исплате у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате као и износ од 69,79 евра на име обрачунате камате до 16. септембра 2018. године у динарској противвредности по средњем курсу на дан исплате и на име трошкова парничног поступка износ од 80.872,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате. Одбијен је тужбени захтев у делу потраживања законске затезне камате обрачунате на износ од 69.79 евра почев од септембра 2018. године па до исплате.

Виши суд у Сомбору је пресудом Гж 311/19 од 03.06.2019. године жалбу тужене делимично усвојио и пресуду Основног суда у Сомбору П број 456/18 од 27.11.2018. године преиначио у делу одлуке о трошковима поступка тако што је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка преко износа од 57.622,00

динара, до досуђеног износа од 80.872,00 динара, са законском затезном каматом на ту разлику од извршности па до исплате, док је у преосталом побијаном усвајајућем, непреиначеном делу одлуке о главној ствари, првостепену пресуду потврдио а жалбу тужене одбио. Одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права. Ревизију је изјавила са позивом на члан 404. став 1. ЗПП због потребе разматрања правних питања од општег интереса и уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправност грађана, ради уједначавања судске праксе као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса нити за уједначавањем судске праксе, односно новим тумачењем права имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите као и начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Тужена се у ревизији позива на судске одлуке, међутим ради се углавном о одлукама нижестепених судова које не могу да буду израз устаљене судске праксе због чега није испуњен законски услов који се односи на потребу уједначавања судске праксе. Образложења побијаних пресуда за одлуку о усвајању захтева тужиоца у складу са постојећом судском праксом у тумачењу и примени материјалног права из чланова 12, 15, 46, 47, 105, 109. и 1065. Закона о облигационим односима. Разлози на којима су засноване одлуке нижестепених судова одговарају и усклађене су са важећим тумачењем права и владајућим правним схватањем у пракси нижестепених судова и ревизијског суда у примени ових законских одредби тако да не постоји потреба за новим тумачењем права, односно у складу су са правним ставом Врховног касационог суда заузетим на седници Грађанског одељења 02.04.2019. године због чега не постоји потреба за одлучивањем о ревизији тужене у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и нашао да ревизија тужене није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима када се тужбени захтев односи на утврђење права својине на непокретностима или на потраживање у новцу, предају ствари или извршење неке друге чинидбе, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је суду 27.02.2018. године. Вредност предмета спора је 139,50 евра.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору у коме вредност предмета спора од 139,50 евра не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић